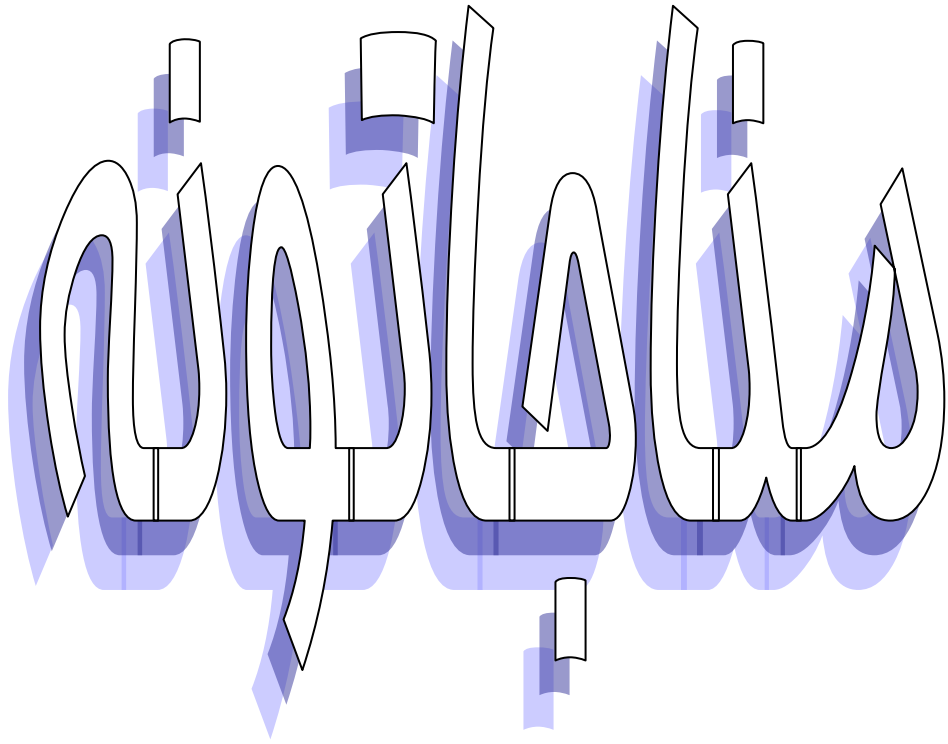

Ketabton.com

وينا وال: حاجي نورا حمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له وينا وال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړنې

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهاردخوانو شاعرانو، لیکوالانو اوڅېړونکو څخه دی چې زیاتي لیکنې اوڅېړنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه اوځینې نور اثار یې چاپ سويدي اوځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ دغورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېني ودرؤ او پرېږدو چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنسټان دي زموږ د ادبي او فرهنگي بهیر د پېشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون څېړونکۍ، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راو نغاړي تحقیق، څېړنه، ژباړې او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثارو لیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد لله اوس په پښتني ځوانانو کېني د احس پیدا سويدي چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړ پسي یې پښې لڅي کړيدي لیکنې اوڅېړنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، اوڅو ورځې مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنګ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښې لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کېني یې د مردفي قافيې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کېني یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کېني ولیدی هغه د قافيې موضوع وه، دده ابتکار دا ؤ چې ده په شعري ټولگه کېني قافیه د الفبا په ترتیب یعنې د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کې د ناسوت را

رشتنوالی پر زړګي د ملکوت را

چې ارواه مې ستا د ښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جبـــــــــــــــــروت را

په پورته بیتو کېني د قافيې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو تر کلیمو وروسته راغلي دي ردیف بلل کېږي او دغي قافيې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال اوڅېړونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کېني ادبي صنعتونه د ورایه څرګند کېږي مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لارښود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت راوړي دی یعنې د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یادابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي رو غـــــــږ را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي د شخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات راوړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزده خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹\۲\۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت ادم (ع) چې له اسمانه محکي ته را کښته سونوئې د سترڅښتن دربار ته د امناجات ووايه رېنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((موږ پخپلو نفسونو ظلم کړيدی که چيري ته و موږ ته بخښنه ونه کړې او پر موږ رحم ونه وکړې موږ به خامخا له زيان کاروڅخه سو))

حضرت ذکر يا (ع) خپل رب ته ويل:

رب لاتذرني فرداً وانت خير الوارثين ط

اي پروردگاره !

((ما مه پرېږده يوازي ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت يونس (ع) د ماهي په نس کي داسي ويل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمين ط

((نسته د عبادت و پر پرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه يم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړيدی))

ټولو پيغمبرانو دخپل څښتن څخه د مناجات په ويلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قرآن کریم لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړۍ ايت (الحمد لله رب العلمين) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بليغ او معجز کلام هم د ستر څښتن په مناجات او ستاينه پيلېږي. همدا راز د پښتنو نيکه بيت نيکه چې د يوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاريو لپه کړيوه د امناجات به ئې وایه:

((لويه خدايه لويه خدايه

ستا په مينه په هر ځايه

دلته دي د غرو لمني

زموږ کړدۍ دې پکښې پلني

دا وگړي ډير کړې خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو دکلاسيکي او منځنۍ دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه د لوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مورو پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي د محبت سوز وگدا زرا

په دا اور کي د سهې سمندر ساز را

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كاكي

الهي توحيد د حمد و ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كاكي

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

بنايسته كړي په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبدالغفار بريالي

باري خوله مي كړي گويا په مناجات رانا زل كړي ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډېوه د لمريشان كړي

چي په ووينمه ارض وسموات

ځوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو ښکلو ترکیبو د ستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لایق دی په مناجات ترتیب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوږدون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته د شعر بېله لار اخیستې لکه وایې چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم یم

پاکه مینه پاکه مېنه ایمان روڼ را

په پورته بیت کي د ادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داو سپېدلو ځاي دی او مینه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي یوازي او یوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات یو ښکلی مفهوم افاده کوي او د دې سره سره د پاکي میني ذکر چي د خدای در سول (ص) او د مصلحو بندگانو مینه ده چي د خدای ج رضائي مطلب دی او د پاکي مېني یادونه ده چي په دنیا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او د دې په څنگ کي دروڼ ایمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو او سپېڅلو مومنانو ایمان دی.

بل ځاي وایې:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفیق په غیر کي د شکران را

په پورته بیت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ایت ته په خپل بیت کي اشاره کړېده له خدایه د خدای د نعمتونو د شکر او توفیق غوښتونکی دی څو د لتسئلن په ورځ ئې دخپلي بندگۍ حق ادا کړی وي او د خدای د نعمتونو کفران ئې نه وي کړي. د قرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړ کي د بندگۍ داوصافو په زېور ښکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ویلو ئې ماته د ستر صوفي او عارف مولانا خواجه عبداللہ انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي او دهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتیا هم د قرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې او سوالونه دي چي د بنده او الله ترمنځ درازونیا زاپکه ټینګه وي او د بنده د شیطاني غرور او تکبر کرغیږني لکې د انسان له زړه نه د نفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو او د قرانمل مناجاتونه په دې هیله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگۍ اظهار په خضوع او خشوع وکړي او د همداسي مناجاتو په ویلو او غوښتلو د دواړو دارینو سعادت او شرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مینه

روح الله ساقیيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو
درنو دروړسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه
ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو
ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګۍ کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو ليکوالانو ښاغلي لسانس
ښوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او ښاغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ
مننه کوم چې دا کتاب ګوتۍ پخپلونا زينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يونايټد اداري ښوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يـه سـترگو او عمل ته مـي حـيـا را
مـحـبـت پـر لـه پـسـي دـي پـه رـشـتـيـا را

چـي مـد هـوش پـه يـا رـانـه سـتـا کـي بـي هـوش يـم
د اـسـي هـوش مـي پـه وـجـود کـي هـو يـد ا را

پـه رـنـدۍ بـه د مـنـصـور غـونـدـي د ر جـا ر سـم
ز مـا پـه بـر خـه د قـا ضـي ر سـا فـتـو ا را

جـام د جـم کـه مـي د بـر خـي طـالـع ا و سـي
سـتـا بـي مـي نـي يـي مـسـتـي مـا تـه بـي خـو ا را

پـر و ت قـر ا ن مـي پـه سـيـنـه کـي سـتـا مـشـه و د دـي
قـر ا ن مـل تـه د جـا نـا ن د ل ا ر ر نـه ا را

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظلوم را

چې سم محوه ستا دمینې په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینې خوږ شېب را

دهوس خممارمي وباسې لته تنه
په عوض یې دتقوای خواريه عین را

شور دمینې چې مستېږي په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه دادب را

چې حساب یې په دربار دغلامی سم
قرانمل ته افتخار ددې منصب را

خداييـه ! ژونـدمي د عاشـقو پـه صفـات را
برائـت دي پـر مـيـدان د عـرصـات را

داده ژوند شـېبه لـه ژوند هـيـهـات هـيـهـات ځـي
فهمـيدن يـي زـمـا د زړه پـر عـرفـات را

چـي تـرې پورـتـه څـه تـو بـه دا خـرت کـرم
را پـه بـرخـه د جـانـان د لـار نـعمـات را

ځـالـگۍ د خـرابـات دي نـه رنـگـې پـري
دې جـو نـگړه کـي مـلـنـگ غـونـدي حـيـات را

زړه مـي بـنـد دي سـتا د عـشق پـه خـاطـرو کـي
قـرآنـمـل تـه د يـارۍ رنـگـين صـفـات را

خدایه ! کره مې په عمل کي دناسوت را
رینښتینوالي پر زړه کي دملکوت را

چې ارواح مې ستادښه کلو مېلمنه وي
نناز نواز په وزرو دجبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکي دهاوت را

چې یو ځواک سم وساتني دبشر ته
په دریاب کي حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سر در وړې ښه دگي کي
ښه نجات دشیطانۍ له عنکبوت را

خدايه ! ستا خوښۍ ته سترگي په رنگت را
چي ژړا يې نه درېږي اسرار پست را

دايمان د توازن په درلودو کي
د بري راز مې پر فکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عصا ده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړيتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره يې پلان د جوړي کړت را

خدایه ! ستا داولیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا می استوگن کهری
سُرخ رویی په آخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چي خیرات دي بندگي کي په هر وخت سم
د غازیانو په ټولی متین میراث را

چي پیوست د قران مخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويــه خدايــه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زړـگي خـالي دي
په کـوگل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

په عـالم کـي د نـاسوت چـي دي پـيدا کـړم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمـان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوښـي نـذرانې تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداييــه !لاره مـيـي تاريخـه روڼـصـباح را
لـه هـوا او لـه هـوس پاڪـه ارواح را

خيرات خـوردي دجانـان دشـفـاعت سـم
داصـفـت مـيـي دزېـگـي پـه اصـطـلاح را

نوردي پاته وي پـدې نـا بـود جـهان کـي
ما حقير ته پـه خلاصـون کـي زړه مـلاح را

توره تبه پـه خـسـيس غـماز اخـتـه کـړه
ترې نجات ستا پـه کـرم ديو سـياح را

رازدمينـي دي سـاتـلي وي ترمنـځـه
قرانمل ته خـوار د عـجـز يـو فـلاح را

خدایه ! زما د بنمن پر درد او پروخواخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زېر غوندي د ميني مدرسه سم
د غمازو ورېتېدو ته مې طبّاخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زړگي قاموس مې ډک په اياتو کړې
وزړگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خدا يسه ! زړه مې لسه فضوله څخه وچ را
چې رضي رضا دي وي پکېنې هغه لالچ را

زه عاجزه به هېڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل لسه گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مې کړه په کار د مومنانو
بې ايمانوته توند خوی پشان د مچ را

پر حقه د بل مې لاس لاس بری مکړه
چې مې بل خوري توان طاقت مې دخپل غچ را

بند پر بند مې ستا د درپه ځاکروب ناز که
قرانمل زړه ته بڼه او د مینې وچ را

لويښه خدايښه ! سپي رقيب په فريښو پښخ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د ټنگۍ ټولنه دامونه لښخ پر لښخ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سړدي پروت وي ستا درحمت وليکنه ټه
درحمت باران په ژوند باندې په څڅ را

چي آئيني د دواړو سترگو مې رڼې کا
قرانمل ته درنۍ دلاري ترڅ را

لوييــه خدايــه ! زړه روښـانه شـپه او ورځ را
خولـه گويانـه په سـتـاينه شـپه او ورځ را

چي را ټولـه کړم پر جوړنگړه خو بې پـلاره
دا سي تـوان په ژوندانـه کي شـپه او ورځ را

چي په صـدرالمنـتهي کي يـې بورجل و
دهغه بـڼـه کلي گاونـده شـپه او ورځ را

ځان به شمار کړم دجهان لـه نـازولو
دجانـان دپيـروي کـړه شـپه او ورځ را

قرانمـل دقرانـه دلاري ملـه تـه
څراکـت او نازېـده په شـپه او ورځ را

خدایه! تاته بندگی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړگی بند را

پیروي مې یې په برخه درفا کړې
په اثار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانې والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمته خه درمند را

په دریاب دقرانه مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بندگي کي مې کلک هوډ را
په ټولۍ د صلاحاؤ چابک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چې خنثي يې کړم ه صرف ستا وړضاته
دا سي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې
رسېدو ته يې د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بندگي کي
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـفر را
دمردود و وړاندي زړه کي مـي شر را

چي ساحل د بندگۍ دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونۍ د زړه سر را

زما د زړه د دايرې وانحنـا ته
پاک هدف د پاک مسير په پاک وز را

دمـا دې جهـان دي ليري وي لـه کـوره
دمعني غوندي کچکول کي مـي زېـورا

زړه کچکول د لاس په لپـه التجـامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مـي خم سر را

ستا دربار کي مي شخ سر په رکوع خوړا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بډر

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړا

خزانې به دي خالي نسي لاه فيضه
ما عاجزه رحمتونه لپر لړلړا

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ورکړه
نا فرمانوته لار بنډود وړ د چوپړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ درخواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بنو پرواز را
دې پرواز کي بڼه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددوږخ لـه اور مـي خـلاص کـړې
ستا خوښۍ رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي د عصـا غونـدي چـي لـاښـود وـي
دايـوب اسـستـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي د خـليـل د لار خـليـل سـم
د خـليـل غونـدي پـه اور کـي سـرفـراز را

دمعـراج د يـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران د زړه دمـسـاز را

لويـه خدايـه ! تـوان پـه در کـي ددروږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورو او ږوږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
ورېتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سردې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون د بندگی کي مې سرپاس را

چي توانگر سم په خدمت ستاد مخلوق کي
راننه لیري د خناس د ترس و سواس را

سترگي کښته په حیا ستا په شکران کي
د غفران زیري لاهه و رایه خخه پاس را

قند نبات چي د پی مخو زړه مجاز وړي
دې دنیا کي لاهه همغوننه ایاس را

پل پر پل مې د جانان د قدمو کړې
قرانمل تل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولړه نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلـانـې را

راڅه سرچي پورته نکري ناروا ته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکـړي
ستاددين ديروانـو دلاس وانې را

سـرـدرورې دوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غاښ را

لويـه خدايـه پـه مغزو کي ژوندئ هـوش را
شاهدان پـه رښـتـينوـاله کي سـروش را

چي مطرح سـم پـه تـولي د عاشـقانو
داسي درد داسي لذت مـي هـوش پر هـوش را

دکوثر پر خنده سـرور ته کچکول کـرم
داسي رنگ داسي صـها مـي نـوش پر نـوش را

ژوند پـه لپـه د زمان مـي در سـوغات دي
پـه سـرور کي يـې را زونـه دمـئ نـوش را

نذرانـه د تـهـر غوښـي پـه لـحد کي
پـه تعـويـض يـې قرانـمل ته وېښ خـروش را

خدا يه ! خوي کي دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ له اورتونو نوممي تن خلاص را

چي په روي يې ستا په درکي مقبول اوسم
بس رفيق په اخرت ابن وقاص را

په رتبه کي دسلفو دمريو
ماعاجزه ته يو بنکلي مکان خاص را

چي يې زړونه ستا په نورو پريوله سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنایسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لره پاک خدا يه
قرانمل يم په شکران مي زړه رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايدي عمل فیاض را

دا څخه سر مي بېله تابل ته ټپت مکرې
بندگی کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب د بندگی کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي د حواض را

په رنگینو و تجلو و د طریقو کښي
سرڅمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدایه! ستاد دین په چارو کي احتیاط را
په تعمیل کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو پر ررباط را

یم روان زه بې توبنې د مرگ وځولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي میقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل یوني کي مې صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له ډېر افراط را

خدايه! حق دين مې مدام مدام محفوظ را
ددين چارو کي تعمير ل دوام محفوظ را

ستا ددين پر صراط پل مې پورته کړي
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوښه
له عذابه مې وجود مقام محفوظ را

مسافر د بل ولات سبا پر تلويم
د قران په ملگري مې کام محفوظ را

بېله اوښکوخه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته دمطلبوب صيام محفوظ را

خدايه ستا په ارشاد اتو مې سماع را
ستا د دين په اموراتو مې اطلاع را

را په برخه كې بريږي او د نېكيو
له انوارو مې ايمان لره شعاع را

چې سر كېنډم ستا د دين په چوپړه كې
له بد لارو هم نشي نو مې وداع را

په مطاف كې د كعبې مې پنبې ته كې
په قسمت كې د لېدلو يې متاع را

د كچكول پشاني لپه درواري ده
قرانمل تل ته د جنس د كېنست زراع را

خدايه ! فکرت ته مې هر کله نبوغ را
په نبوغ کي تر هدف پوري بلوغ را

چي مې ژبه په رښتيا ويو گوي او ي
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ کي د سلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بدمرغو مې فروغ را

چي وجود مې وقايله له بېرنگۍ سي
ستا په لاره کي د حق دلار د نبوغ^[1] را

د قران ياري مې تالاره رسد کړي
له مکار شيطانه هر وختي شلوغ را

لويه خدايه! ژوند مي ستا خوښي كي لفر
دايمان دروښنايي ډپوه پر كفر

چي رتلي وي مدام مي له وجوده
اماره نفس مي مايوسه په غف غفرا

تحرک يې دشيطان ځيني نفي كړه
دشيطان پلان په وړاندي زما اضعفرا

په څه ډول چي انسان ته دي ټاكلي
معاجز ته په هغه شانې شرفرا

دطه او ديس پس په رفاقت كښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفر

خدایه ! زغم او حوصله مې د صديق را
بې چوپان رمې ته مشري و طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
د ملعون له لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سي
پر دا غه سي کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحمت له کړمه
شرمېدلي سپی غماز لکه زنديق را

د قران د برکت په استانه کې
قرانمل ته د تسلیم بنایسته تشویق را

لويــه خدايــه ! درېـنـتون د لار ادراک را
پر شـيـطان د غـلـبـې مـي زـيـر خـواک را

چي سـيـنه مـي پـه ذـکـرو نو سـتـا تـودـه وي
داسـي تـوان د شـکرانې د کړنـي واک را

د جـلـيـل پـه روي جـلـيـل ربه غـفـران کـړه
سـتـاد د دین پردېـنـمن هـر وختـي تـاړاک را

چي د سـتـونـزو منـځ کـي ژونـد پـه حـو صـيـله کـړم
د دريـاب پـه تـل کـي ژونـد مـي د سـمـاک را

چي پـه مـغـز کـي مـي ټـاکـلی خـاي اشـغـال کـا
قـرآن مـل تـه د قـرآن نـصـو ص بـڼـه پـاک را

خدایه ! بل یو مبتکر سید جمال • را
دمسلم امت یو والی پرا او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او د طارق په سر لاري کي
عته غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصافانه کړي
دمعني ، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
د ډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي ياد سوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان ، محمد ابن قاسم ، حجاج ابن يوسف ، موسي ابن نصير ، طارق ابن زياد ، عتيه ابن مسلم ، ډاکټر عبدالغفار کاکړ ؛ پوتنسيال : د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلي ته پوه زعمیم را

چي داخواړه او لاس را ټول پریوکه ټول سي
يو ټاټوبي مو ازاد، اباد، ترمیم را

چي یو څوک موبې موجوده او رکي سوځي
دې دښمن ته دخواړیو مو جهیم را

چي سیالان سو د نړۍ داو لسونو
هر افغان په ابادیو کي سهیم را

چي منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعمیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعا جزی کي مي غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورځ دم حشر کي
رنځي سترگي پر ديدار مي د جانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکاوت ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را څخه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره د خوبان را

قرانمل سړمي قربان تر قرآنه کړه
د قران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي د دين مختوري کون را
چي کونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي د ژبي سون را

تجريبه د ژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او ځراکت کي داسي چون را

چي مي غشي در بنستون په نښان درومي
در شتيا لېنډي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رون را

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوېدو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زړگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسېس ابلېس هر وخت ملامتې ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پر هډفو دي
قرانمل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړنسي
د غماز ورتپېدو ته هوډ و هڅای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
ختمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم :حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم :حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنۍ مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کي د کندهار د عالي

دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کي له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکۍ نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانې نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجاتونه همدا ليکنه

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library